

Uutta Hengellistä

W i r t t ä,

Ensimmäinen:

Min on, mun rakas Lapsen, Sun 2c.

Toinen:

Matka-mies hän halus pala mää-
rän 2c.

LUKUSA, 1804.

Prändättyt Srenckellin Kirjan-Prändisä.

W. L. Joudu jo Laupias JESU.

v. 1.

Mix on, mun rakas Lapsen! Sun suus
niin naurawa, Silmäs niin aiwan
Lembet, Kasvos tähñ riemua; Sun muo-
tos on kuin Engel, Kasvos myds suloinen;
Sun rindas tähtett hengel, o! mun Ryh-
kyläisen.

v. 2.

Ack Sydän sulä minüs, Sinua rakas-
staman, Mä löysin JESU sinüs, Ilon juur-
autuan, Jääinen riemu loista, Nytt kirkkast
Sielusan, Sää JESU suot mun maista heku-
maa taiwahan.

v. 3.

Kost näin, mun Ryhkyläisen, Sun
Sielus riemuise, ja JESUS rakas lapsen,
sull ilmandu ise, Ack sanos kuinga silloin,
sun Sielus laita on, kossa mä taiwan ilon
Sull esimaun suon.

v. 4.

v. 4.

Ei ole silmä nähnyt, eik' kuullut kor-
wakan, niit' kuin Sã Jesu tehnyt, nyt
olet sielusan, eng' käsit ymmärryell' mun
Sielun hekuma, eng' taida sano kieless' tai-
wahan iloa.

v. 5.

Ack arman hekumasa, mull' kuiteng kel-
pa se, ež puhut ylkäs kansa, kuin Sielus
rawike, riemulla HETran huonen, puhuu
siis haluisest; waitutuyrella hengen, mä kuu-
len mieluisest.

v. 6.

Mun hengen ruumin sielun, on tähtet
makeull, mun tahton mielen halun kruunat-
tu rakkaull, mun sisällyksen hyppä, hekuman
woimasta, Sydän suloisest tykkä, juur har-
tast halusta.

v. 7.

Kuka, mun rakas Lapsen! sun lahjoit
makeull, ack sanos ketä vastaan, Sã liikut
rakkaull, kuf' on Sun riemus juuri, ja
ketäs harrastat, Koff se niin ombi suuri,
ack ketäs halajat.

v. 8.

Sã is, o makia Jesu! mun tundon
liikutat, rakkaust Sielun riendä, Sun ty-
gds

göds amoon, Sã is ilon meri, Lainehdit
hengesan, kirkas Jesusen weri on halun
herättän.

v. 9.

Mitästäs mailmast luullet, etkös händ
rakasta, koss liikutetur tulet, näin hengen
woimasta, eik mailman ilo sulle, kelpa ja
Synnin tie silloin kuin Sielus mulle, näin
hartay tehty lie.

v. 10.

Mailman ilo aiwan, mull ombi kauhi-
stus, Siit tunnen suureen waiwan, syndi
on julmistus, pois kaikem muiden kansa;
Jesuses yrinäns Sielun löys hekumansa,
ja taiwan riemuinens.

v. 11.

Millinen mä siis lienen, mielestäs ar-
mahan, Silloin kuin näin Sun wienen
Tawahaan hekuman, mixi sun Sielus mi-
nun, nytt arwa ihanan, koss werray tein
sinun, kastetun frydimaan.

v. 12.

Sã Jesu olet kruunun, päärtyn ja
tawaran, Sã Jesu kallis pukun, Laupiaain
Kuningan, mun Auringon ja taiwan, rie-
mun ja hekuman, mun kallis Lunastajan,
mun ylkän armahan.

v. 13.

v. 13.

Sun weres on se neste, kuin hengen
wirwotta, henges kost pois on este, Sydä-
met liikutta, Sã lähde laupiuden, rakkaus
suloinen, sã kaimo makeuden, ystãwã iloinen.

v. 14.

Sielun ruoka ja juoma, ja hengen ter-
weys, ilon ja riemun woima, ja Sielun
pyhitys, autuden malkia lähde, juur runsast
wuotama, Sun sydãmes ei jãhdy, on aina
palawa.

v. 15.

IESUS se nimi aino, Sielun woi a-
wata, Waiã hãn on sãngen kãino, niin hãn
sen haawoitta, ett Rakkaus siel wuota, ja
riemu lainehti, Kunnian liekki hohta, Har-
taus aallehti.

v. 16.

Mixen mã ennen tundun, Sullen sen-
kaltaisex, Sã olit synnis undun, ne olit
estehes, mix ei myds mailma wiellã minua
rakasta, ja mix sun Sielus elã, ja mua
harrasta.

v. 17.

Sun Pyhãn Henges woima, ilmoitti
Sielusa Synnin kuin tundo soima, Mã
luulin hukkuan silloin kost tygds huusin,
niin Henges sielusan, kirkast IESUREN ristin,
weren ja kuoleman.

v. 18.

v. 18.

Näin kirkastettu kerran, Sä JESU
olet mull, ett tunnen elon HERRAN, siit
JESU kiitos sull. Sentähden tunnen Si-
nun Sieluni autudey kuin werell ostit mi-
nun, ihelles Sulhaisex.

v. 19.

Mutt maailma O JESU, ei sinua tun-
ne wiel, Synnin sumu ja haju, sokaise sil-
mät siel, Sentähden ei se kuria Sielua ra-
kasta, eik maista sa se nuria, manna juur
suloiSta.

v. 20.

Uck josska maistais kerran, Kuing' HER-
ra on suloinen, Tott, hyljäis wanhan her-
ran, Synnin sen hirmuisen. Jos Taiwan
ilo tunduis näin hänen sielusans, ei hän
niin synneis unduis, Waan ekeis aututtans.

v. 21.

Se kuin sa nautit täällä, mun suloi-
sudestan, ei ole suingan wiellä, niin runsas
puolingan, kuin mä taiwasa annan, mun
rakastawillen, Pisaran waiwoin kannan,
Tänne mun Lapsillen. Amen.

v. 1.

Matka-mies hän halus palaa, määrän
pähään kotihin, juuri niin myös minä ha-
lan,

lan, uuteen Jerusalemiin, Siihen oikian
Jsan maahan, Johon Läxi Wapahujan,
ettan kerran pääseen rauhan, näistä siteist
kuoleman.

v. 2.

Martia! kuing kulu aika, kossas mi-
nun kellon lyd; Saang mä iloit siitä paik-
ka, että pian kulu yd, monen päivän ei
tull taida; kuiteng tahto Jumalan, JEsus
sillä wälill laitta, Kruunun häihin karikan.

v. 3.

JEsus Sä kuin astun olet näkhwäisest
taiwaseen, Sinä viimeis päivän tulet, kuin
on sanot, Pilwisä; JEsu älä wiitwy kau-
wan, anna matkan joutua; Seuras olla
halan aiwan kaupungisa uudesa.

v. 4.

Kuulu Taiwan weisun ääni, hengen
uskos Sielusan; Awara se liene Lääni, jo-
ta kazon mielesän, JEsu kiinit halun sii-
heen; etten waiken weisusta, mielen se nytt
aina liene, pian yhdes weisatan.

v. 5.

Jo siis muutta Sydämeni, Taiwan
ääni korwisan; määrätidin tie käymiseni uu-
teen majan tullesan; kiinit Sielun mielen
siihen; ett se äänen Helinä, Wiepi ylis
kuollon meren, ilman waarat selinä.

v. 6.

Ota vastaan silloin huono, morsian kir-
kas ylhäinen, pueta yllen täysi Luondo, Jon-
gas alwoit ylhäinen, päätä työs ja päätä
päiwäs, ijäiseri täyteher; Josa Nutta wuot-
ta aiwan nautit saadan pääteher.

Kiitos wirtä sitt wast taidan uudell
kielell weisata; katommattomasa Laiwas,
Laulan wälin pitämät; ilman Hänen koro-
tusta, ilman tila waihetust, täysi, täysi,
kaikkalainen, nautit saadan Wiinapuust.